

צח.

לְמִילֵךְ שְׁלֹמִי יָצוּר וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָלָתָם
דְּקָמִיז בְּהוּי^(א) קָלָם יִהְיוּ לָהּ לִכְלֹף־
מִה חֲטָאת מַקְדָּשׁ בְּבִלְעִיז בּוֹ וְחָף עַל
אֶבֶן דְּמִנְקָה נְמִי קָמִיז (חֲקָרָה ו) כִּל־
אֲשֶׁר יָגַע בָּהֶם קָדָשׁ דְּמִנְקָתָם בְּבִלְעִיז,
אֲשֶׁר עֲקָרְדִּי לְחִסְדֵּי־יִשְׂרָאֵל וְשִׁטְטָת, דְּמִנְקָה
לֹא מָזַל וְלֹא מִזְלָה דְּהִכְרִיז לְמִיזְרִיב לְמִיזְרִיב

דָּם

הוקדש לעילוי נשמת הר"ר משה הלוי יעקב

דלמערנין בַּבְּרֵק גיד העֲפָסָה
(חולין 97 דף טז:) לֹא נִזְרְקָה [אֶלָּא] לְטַעַם
עֵינֵיקָר דְּבִבְרָקָשִׁים אֶסּוּר וְהֵכָּה אֶרֶי,
[אֶפְרָיִם:] וְלִיגְמַר מִינָּה, גַּלִּי רַמְמַנָּה גַּבִּי
חֲטָאתָ, כֹּל אֲשֶׁר יָבֵעַ בִּבְרָקָה יִקְדָּשׁ;
מִטַּעַם דְּבִבְרָקָשִׁים לִיָּה דִּשְׁחַר קִדְּשִׁים
לְחִינֵי חֲטָאתָם, הָיוּ מְרִיבֵיהֶם דְּרָבָא

ב"ע א' טבת

מֵעַה"ק הִלְכָה טו:
 ב מֵי" פ"ד מֵהִלְכוֹת מֵעַה"ק
 הִלְכָה א:
 ג מֵי" פ"ה מֵהִלְכוֹת בִּיאָת
 מִקְדָּשׁ הִלְכָה יח:
 ד מֵי" פ"ו מֵהִלְכוֹת
 מֵעַה"ק הִלְכָה י:

עשי דיה מפגלן. את
הסככים וכו' [עב]
[וה' ד.]. "ס"א מפגלן. את
לחם דהא בכבש צצתה כתיב
ואם חישב בזבח אף הלחם
ופגול אף כל שבא דבר אחר
מזבח מפגלו כגון איל נזיר
הוא טעון לחם וכן תורה
מזמשה הכי יליף משלמים
שום דיעיק פיגול בהו
כתיבא:

(וְהִקְרִיב אֶת־אֵת
הַחֲמָטָה אֲשֶׁר לוֹ וּכְפַר
עֲדוֹ וּבָעֵד בֵּיתוֹ: [ויקרא מז, ז]
) אֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת מֹשֶׁה
לְהַקְרִיב סִנֵּי בְיוֹם צוּלוֹ אֶת
יְגִי יִשְׂרָאֵל לְהִקְרִיב אֶת
וּקְרָבָנָהֶם לֵ"י בְּמִדְבַּר סִנֵּי:
[ויקרא מז, ח]